

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4401-00395

Den 12. januar 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 17. december 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 6 til L 86, forslag til lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (afdragsordning, finansiering og fristfastsættelse ved påbud om forbedret spildevandsrensning samt drift og vedligeholdelse af anlæg til spildevandshåndtering), som hermed besvares. Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Henrik Høegh (V).

Spørgsmål nr. 6 (L 86)

Hvordan er ministeriet kommet frem til, at stigningen i betalingen for spildevandsselskabets øvrige brugere som følge af et tab som gennemsnit på landsplan i værste fald vurderes at være op til 150 kr. over 20 år for en husstand?

Svar

Med denne ordning vil vi hjælpe borgere, der er særligt økonomisk trængte med at gennemføre den nødvendige rensning af spildevandet. Regeringen er opmærksom på, at der kan være risiko for, at nogle af disse borgere måske ikke kommer til at betale alle afdrag på låneordningen. Dette medfører en risiko for at de øvrige forbrugere må holde for.

Regeringen har lovet de partier der forventes at stemme for lovforslaget, at der skal holdes øje med at de øvrige forbrugere i gennemsnit ikke skal dække tab, der overstiger i alt 150 kr. over 20 år for en gennemsnitlig husstand.

Det er vurderingen, at ca. 5 pct. af de ejendomme, der modtager påbud om forbedret spildevandsrensning, ikke er i stand til at betale regningen i en omgang. Af de op til 35.000 ejendomme, som får påbud i vandplanernes første planperiode, vil der således være ca. 1750 ejendomme, for hvem hjælpeordningen vil være en nødvendighed.

Flere ejendomme vil have adgang til hjælpeordningen, ligesom ordningen også vil gælde, når kommunerne giver påbud, som ikke har ophæng i vandplanerne. Det er derfor vanskeligt at sige, hvor mange der vil benytte sig af ordningen.

Hvis 3.000 boligejere benytter sig af ordningen og ikke betaler nogle af udgifterne, og det ikke er muligt for spildevandsselskabet at inddrive beløb i forbindelse med

ejerskifte på ejendommen eller via SKAT, vil det betyde en meromkostning på ca. 150 kr. for en gennemsnitlig husstand på landsplan.

De 150 kr. er således udtryk for et worst case scenarie og fremkommer ved at gange 3.000 husstande med de anslåede anlægsomkostninger på 80.000 kr. plus renter, hvilket giver ca. 400 mio. kr. Når dette divideres med den gennemsnitlige vandmængde om året på landsplan og ganges med den gennemsnitlige vandmængde pr. husstand opnås et gennemsnit på 150 kr. pr. husstand for 20 år.

Spildevandsselskaberne vil løbende skulle ansøge Forsyningssekretariatet om tillæg til prisloftet, svarende til de udgifter, der overvæltes til øvrige forbrugere. Hvis den samlede størrelse på disse ansøgninger ud fra en fremskrivning på 20 år overstiger 400 mio. kr., vil partierne bag lovforslaget blive involveret i drøftelse af, hvorvidt der er behov for en ændring af reglerne.

Kirsten Brosbøl

/

Mads Leth-Petersen